

избрани синове на тоя народъ сж синтезирали, безъ да оставатъ имената си, но оставили белега на свойто божествено дарование въ стигнали до насъ сгради и паметници. Тия избрани единици сж еманация на своята срѣда и синтезъ не само на минало и настояще, а често пжти и бждаще.

Да допринесе за проучването и систематизирането на българската селска кжща и нейнитѣ архитектурни форми, е първата задача на настоящата книга.

Да се разгледа тая кжща въ нейната географическа и културно-историческа рамка е втората задача. Поради това обстоятелство на разпредѣлението на това жилище е дадено голѣмъ делъ въ настоящия трудъ.

Въ предлагания трудъ е засегнатъ въпроса за групировката на отдѣлнитѣ сгради и дворища и комуникачнитѣ линии, единъ въпросъ важенъ, предрешаващъ другъ още по-важенъ — тоя за регулацията на селата. Нашето село, онова въ което е вече приложена регулацията, много често представлява тъжна картина. Такива регулации сж работени безъ познаване специфичността на селото, неговия изгледъ и животъ: каквито нашето село беспорно има. Тоя специфиченъ неговъ изгледъ трѣбва да се спази, не само защото това му дава индивидуалностъ, но и защото това е присжщо на неговия живъ организъмъ. Тѣзи задачи сж тѣсно свързани и се преплитатъ: единичната сграда съ нейния стопански дворъ, като елементъ на поселището, и последното не могатъ да бждатъ разглеждани едно безъ друго.

гр. София, Декември 1929 год.

Архитектъ: Т. Златевъ